

Arrestnummer	C14444 / 2025
Repertoriumnummer	2025 / 3656
Datum van uitspraak	7 november 2025
Notitienummer griffie	
Notitienummer parket-generaal	2025/PGG/597 2025/VJ11/317

OPSCHORTING

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

PRO Justitie
Bewer in cassatie
door
d.d. 20/11/25
Werd bij arrest van het Hof van
Cassatie verworpen d.d. 17.03.2026
()
20.04.26

Not.nr.

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr. , (RRN

met Belgische nationaliteit,

geboren ,

wonende te

- burgerlijke partij -

2. nr. , (RRN

met Belgische nationaliteit,

geboren ,

wonende te ,

- burgerlijke partij -

tegen

1. nr. , (RRN

met Belgische nationaliteit,

geboren ,

wonende te ,

- beklaagde -

verdacht van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt:

Te op 24 juli 2023

Door seksuele betrekkingen te hebben met dieren, meer bepaald met de hond van het ras bully XL, eigendom van .

(art. 35, 9° Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren)

ten nadele van ,

ten nadele van ,

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper, kamer I.15, besliste bij vonnis van 13 januari 2025 op tegenspraak als volgt:

"OP STRAFGEBIED

Verklaart de tenlastelegging in hoofde van **BEWEZEN.**

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlastelegging tot een **GEVANGENISSTRAF** van **6 MAANDEN** en een **GELDBOETE** van **100,00 euro**, verhoogd met 70 opdecimes en gebracht op 800,00 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 8 dagen.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft de uitgesproken GEVANGENISSTRAF zal worden **uitgesteld** voor een termijn van **3 jaar** te rekenen vanaf heden.

Overtuigingsstukken

Beveelt de voeging aan het dossier van het overtuigingsstuk met SIN-nummer (camerabeelden).

Bijdragen en kosten

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **200,00 euro**, zijnde de som van 1 maal 25 euro verhoogd met 70 opdecimes, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van **24,00 euro** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 euro**;
- de kosten van het geding, tot heden begroot op **34,55 euro**.

OP BURGERLIJK GEBIED

Verklaart de burgerlijke partijstelling van _____ ontvankelijk
en in de volgende mate gegrond en veroordeelt _____ om aan de burgerlijke
partijen samen een schadevergoeding van **1.250 euro** te betalen, te vermeerderen met de
vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 24 juli 2023 tot heden en met de
gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden tot de datum van volledige
betaling.

Veroordeelt _____ om aan de burgerlijke partijen samen een rechtsplegingsvergoeding van **975 euro** te betalen.

Houdt de beslissing over de eventuele overige burgerlijke belangen in toepassing van artikel 4 V.T.Sv. ambtshalve aan."

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper, op:

- 3 februari 2025 door de beklaagde
- 3 februari 2025 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 25 september 2025 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester _____, advocaat met kantoor te _____,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____, advocaat-generaal,
- de burgerlijke partij _____ in zijn middelen vertegenwoordigd door meester _____, advocaat met kantoor te _____,
- de burgerlijke partij _____ in haar middelen vertegenwoordigd door meester _____, advocaat met kantoor te _____.

2. De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 13 januari 2025 werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan. Hetzelfde geldt voor het indienen van de grievenformulieren.

De advocaat van de beklaagde _____ bepaalde nauwkeurige grieven over de schuld, de straf en de burgerlijke rechtsvordering. Er is verder nog een grief over de kosten, wat samenhangt met de eventuele schuld. Het openbaar ministerie heeft een nauwkeurige grief over de straf.

De hoger beroepen van respectief de beklaagde _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Het hof stelt overigens vast volle saisine te hebben.

3. De eerste rechter stelde terecht dat ten laste gelegde feiten moeten worden omschreven volgens de strafwet die gold op het ogenblik van de feiten en dat de strafrechter die vaststelt dat sedert de datum van de feiten en de beoordeling ervan, de strafwet gewijzigd werd, moet nagaan of de feitelijke gedragingen op het moment van de beoordeling nog steeds strafbaar zijn gesteld.

Artikel 35, 9° Dierenwelzijnswet stelde tot 1 januari 2025: *“Onverminderd de toepassing, in voorkomend geval, van strengere straffen bepaald bij het Strafwetboek, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 52 euro tot 100.000 euro of met een van die straffen alleen, hij die:
(...) 9° seksuele betrekkingen heeft met dieren.”*

Sinds 1 januari 2025 is de Vlaamse Codex Dierenwelzijn van 17 mei 2024 (BS 2 juli 2024) in werking. De aangehaalde bepaling van de Dierenwelzijnswet werd opgeheven.

Sinds 1 januari 2025 stelt artikel 24, 3° Vlaamse Codex Dierenwelzijn: *“Het is verboden:
(...) 3° seksuele handelingen te stellen met dieren”*.

Overtreding van dit verbod is strafbaar gesteld door artikel 66 Vlaamse Codex Dierenwelzijn met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 52 euro tot 100.000 euro, of met een van die straffen alleen, dus met dezelfde straffen als in de Dierenwelzijnswet.

4. Het beroepen vonnis geeft het volgende feitenoverzicht:

“1.3 De feiten kunnen als volgt worden samengevat.

Op 7 augustus 2023 deed hij de politiediensten van de lokale politiezone aangifte van seksuele mishandeling van zijn hond door zijn buurman.
Op 21 juli 2023 vertrok hij samen met zijn partner voor een week op reis naar de Ardennen. Ze hadden hun buurman gevraagd om op hun hond te passen. Hij kwam op 20 juli 2023 langs bij hen thuis waarbij ze hem een rondleiding gaven. Het was de bedoeling dat hij 1 maal per dag langskwam om de hond te voorzien in eten en drinken. Op 26 juli 2023 keken ze via hun gsm-toestel naar de camerabeelden van hun woning. Hierop zagen ze dat seksuele betrekkingen had met de hond. Ze zagen dat hij de achterpoten van de hond vasthad en voorwaartse heupbewegingen maakte. Ze schrokken hier enorm van. Ze hebben hem dan meegedeeld dat hij niet meer op hun hond moest passen. Zijn broer is dan naar de woning gegaan en heeft op 26 juli 2023 een dierenarts laten komen. Ze kregen een medisch verslag. Ze merkten dat de hond vreemd deed. Ze lieten ook een elektricien komen om de code van de poort te laten veranderen zodat niet meer op hun domein zou kunnen komen. Ze hebben hem niets gezegd over de camerabeelden. Toen hij het bakje van

de poort kwam teruggeven, ging hij onmiddellijk in de verdediging en zei dat hij hun hond altijd moest wegduwen omdat ze altijd zat te snuffelen aan zijn geslachtsdelen.

Er werd een brief van dierenarts van 26 juli 2023 aan het strafdossier gevoegd waarin het volgende wordt vermeld: 2 jaar vrouwelijk. Bij aankomst woonplaats kwam de hond afgelopen en mankte op linker voorpoot. Bij uitwendig onderzoek was het 'schoudermanken'. De hond was heel sociaal, sprong rond mij. Uitwendig was er geen vaginaal verlies bij het rechtop staan op de achterpoten'.

De camerabeelden werden door op een usb-stick geplaatst en werden aan het strafdossier gevoegd (zie overtuigingsstuk met sinnummer Er werd een uitgebreid fotodossier met foto's van deze beelden aan het strafdossier gevoegd. Het aanvankelijk proces-verbaal bevat tevens een gedetailleerde politionele omschrijving van de beelden.

De bovenvermelde camerabeelden werden door de rechtbank zorgvuldig nagezien. Hierop stelt de rechtbank de volgende relevante gegevens vast. De gevoegde usb-stick bevat diverse camerabeelden genomen vanuit een camera geplaatst in een bovenhoek aan de ingangspoort binnenin een loods waarin zich in de tegenovergestelde hoek van de ruimte een houten hok bevindt met 2 deuren, waarvan de rechterdeur toegang geeft tot een hondenhok dat ook een hondenluik bevat waardoor de hond via het luik het hok en de loods kan verlaten. De stick bevat eveneens 4 foto's van de binnenzijde van het hondenhok, waarin zich 2 metalen hondenbakken en een (bevuilde) zetel bevinden, en een foto van het hondenluik. Er zijn camerabeelden van 22 juli 2023, 23 juli 2023, 24 juli 2023, 25 juli 2023 en 26 juli 2023.

Op de beelden van 22 juli 2023 is te zien hoe zich op een bepaald ogenblik in het hondenhok begeeft en er enkele malen met zijn rechterhand over zijn geslachtsdeel boven zijn broek wrijft/krabt nadat hij de hond tot zich roept en waarna de hond even kort snuffelt ter hoogte van het geslachtsdeel. Enkele minuten later begeeft zich opnieuw in het hondenhok, staat er een tijdje volledig stil, roept de hond, waarna de hond enkele malen snuffelt ter hoogte van zijn geslachtsdeel.

Op de beelden van 23 juli 2023 is te zien hoe zich ongeveer 1 minuut in het hondenhok bevindt met gesloten deur, waarbij de hond zich een tijdje in het hondenhok ophoudt dan wel binnen en buiten loopt via het hondenluik. Enkele minuten later gebeurt dit opnieuw.

Op de beelden van 24 juli 2023 is te zien hoe zich ongeveer 2 minuten opsluit in het hondenhok en de hond tot zich roept, waarna hij het hondenhok verlaat, waarbij de hond ter hoogte van zijn geslachtsdeel snuffelt. Op deze beelden is op een bepaald moment ook te zien hoe binnengaat in het hondenhok, de deur halfopen laat en zich positioneert met de voorzijde naar de camera met de benen open op heupbreedte, waarbij zijn rechter lichaamshelft vanaf het midden op de beelden volledig zichtbaar is en de hond zich buiten het hondenhok met de buik op de grond nestelt in de richting van . Op dat ogenblik roept naar de hond, wrijft/krabt enkele malen boven zijn broek ter hoogte van zijn geslachtsdeel, waarna de hond zich naar begeeft en

snuffelt ter hoogte van zijn geslachtsdeel waarbij door zijn knieën buigt. Daarna begeeft de hond zich even buiten het hondenhek terwijl een manipulatie uitvoert aan zijn broek, zijnde een beweging met zijn rechterhand van boven naar beneden en waarbij er zich een geluid voordoet van een rits die wordt opengemaakt; dit geluid is duidelijk hoorbaar op de camerabeelden. Daarna roept de hond terug naar binnen en voert opnieuw een beweging uit ter hoogte van zijn geslachtsdeel, waarbij hij iets uit zijn broek ter hoogte van zijn open rits haalt. Daarop begeeft de hond zich naar het hondenhek en steekt zijn kop door het hek, waarna zich snel voorover buigt richting de hond en de achterpoten van de hond, die duidelijk zichtbaar zijn op de camerabeelden, vastneemt en omhoog brengt. Daarna is te zien hoe José Van Dorpe rechtstaat met licht gebogen knieën en 5 stootbewegingen maakt met zijn heupen in de richting van de achterzijde van de hond, waarna hij enkele seconden in dezelfde positie blijft stilstaan en dan de hond loslaat, waarna de hond door het hek kruipt en zich terug in het hondenhek begeeft langs de deur en ter hoogte van het geslachtsdeel van snuffelt. Daarna voert opnieuw enkele manipulaties aan zijn broek uit.

Op de beelden van 25 juli 2023 is te zien hoe zich ruim een minuut opsluit in het hondenhek, waarbij de hond in en uit het hek loopt. Bij het verlaten van het hondenhek, snuffelt de hond ter hoogte van het geslachtsdeel van . Dit herhaalt zich enkele minuten later nogmaals. Ook op 26 juli 2023 herhaalt zich dit.

Op 18 september 2023 werd verhoord. Hij verklaarde onder meer spontaan het volgende: 'Die hond was een wrede snuffelaar. Ik zat er met een zeer been, er stond daar een zetel in dat kotje en heb er mij 5 minuten gezet. Ik zit met een ontsteking op mijn been, en heb natuurlijk die hond weggeduwd van me. Hij liep de hele tijd de zetel op, het gat in de muur door en opnieuw door de deuropening van het kotje. Ik heb dan de deur dicht getrokken zodoende hij niet meer binnenkon in het kotje, en de hond langs de muuropening moest zoals normaal. Dan sprong de hond weer op de zetel en heb ik hem een brokke vastgehouden. En toen ik naar buiten ging heb ik de hond losgelaten, hij had geen pijn of zo. Dan heb ik de deur geopend en (voorts) gegaan.' Op de vraag of hij de ten laste gelegde feiten betwist, antwoordt hij: 'Ik heb gewoon die hond genomen en van mij weggeduwd. Maar gow voor die hond. Ik ben allergisch aan honden. Ik betwist dit, ik heb niets aan die hond gedaan. Ik heb hem gewoon weggeduwd en ze denken dat ik op de hond heb gekropen. Maar godverdomme, santé nen hond. Waar slaan ze dat uit hun botten.' Na confrontatie met de (omschrijving van de) camerabeelden van 24 juli 2023 verklaarde hij: 'ik kwam buiten en heb de hond vastgehouden zodoende hij niet meer rondliep van binnen naar buiten. Hebben ze mij daarom gevraagd om die beesten eten te geven? Mijn broek is nooit open geweest, dit ben ik zeker. Het zal eerder mijn vingers geweest zijn dat men gezien heeft.' Hij verklaarde ook: 'Ik heb de hond vastgenomen, dat weet ik, zodoende hij niet zo vlug zou buitenspringen. Dit omdat hij de hele tijd rondliep. (...) Ik heb die hond weggeduwd, das al. Mijn broek was 100% toe. (...) Iedere keer de hond kwam snuffelen, heb ik mijn hand voor mijn geslachtsdeel gehouden. (...) Ik heb de hele tijd mijn handen voor mijn geslachtsdeel gehouden omdat ik hem niet vertrouwde. Een vreemde hond dat je niet kende. (...) Hij deed de deur enkel dicht zodoende de hond niet zou terugkeren wanneer hij door de opening in de

muur ging.’ Over de camera’s verklaarde hij dat hij wist dat er buiten camera’s waren maar niet binnen.

Er werd een voorschrift kinesithérapie van 4 juli 2023 op naam van _____ aan het strafdossier gevoegd met als diagnose: ‘dropvoet rechts’.

5. De eerste rechter besloot tot de schuld van de beklaagde op grond van de volgende overwegingen:

“1.4 Het staat aan de hand van de bovenvermelde camerabeelden van 24 juli 2023 met voldoende zekerheid vast dat de beklaagde op deze datum seksuele betrekkingen had met de hond var. _____.”

De beklaagde haalde immers zijn geslachtsdeel uit zijn broek en bracht dit naar het geslachtsdeel toe van de hond, die van het vrouwelijke geslacht is, door de hond vast te nemen aan de achterpoten en meerdere stootbewegingen met de heupen uit te voeren. Het is duidelijk dat de beklaagde de hond met zijn geslachtsdeel heeft gepenetreerd of minstens de geslachtsdelen van zichzelf en de hond bij elkaar heeft gebracht en hierbij bewegingen van seksuele aard heeft uitgevoerd. Deze specifieke handelingen betreffen naar het oordeel van de rechtbank wel degelijk seksuele betrekkingen zoals bedoeld in artikel 35, 9° van de Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren.

De verklaringen van de beklaagde dat hij de achterpoten van de hond vastnam om de hond weg te duwen of zodat de hond niet meer zou rondlopen van binnen naar buiten zijn compleet ongeloofwaardig en stroken niet met de bovenvermelde camerabeelden. Ook het gegeven dat de beklaagde moeilijk te been zou zijn geweest, hetgeen niet blijkt uit het geheel van de camerabeelden, en/of het gegeven dat de hond vaak snuffelde ter hoogte van het geslachtsdeel van de beklaagde in de dagen voordien of nadien, doen geen afbreuk aan het voorgaande.

De feiten omschreven in de tenlastelegging zijn bijgevolg bewezen in hoofde van de beklaagde.”

6. Nauwgezet nazicht van de camerabeelden door het hof, toont aan dat de beklaagde op 24 juli 2023 seksuele *handelingen* heeft gesteld met de hond, zoals beschreven in het feitenoverzicht en de schuldoverwegingen van het beroepen vonnis. Deze vaststelling steunt niet louter op een persoonlijke appreciatie van de politieagent die het onderzoek deed, noch op diens persoonlijke assumpties, zoals de beklaagde aanvoert. Of dit ook seksuele betrekking met een dier betreft, wordt hierna besproken.

Het is wel degelijk opvallend dat de beklaagde zich achter de smalste buitenwand van het hondenhek verschool om uit het zicht van de camera te blijven. Dat de politieagent deze vaststelling vermeldde in het proces-verbaal en de eerste rechter daar in de beoordeling geen gewag van maakte, wijst niet op een tegenstrijdigheid. Bovendien steunt het hof op een eigen vaststelling door de beelden te zien.

Dat de beklaagde zijn broek nooit zou hebben laten zakken, doet geen afbreuk aan de vaststellingen dat hij seksuele handelingen ten aanzien van de hond stelde. Of het geluid van het openen van de rits van zijn broek dan al of niet hoorbaar was, is zonder relevantie.

De camerabeelden hebben helemaal geen twijfelachtig karakter en zijn niet voor verschillende interpretaties vatbaar. De camerabeelden zijn zeer scherp en zijn ononderbroken en duidelijk niet gemonteerd.

Dat de beklaagde de hond niet steeds bij zich zou hebben geroepen, is evenzeer zonder relevantie, net zoals het feit dat hij de hond niet in het hondenhek heeft getrokken.

De verklaring die de beklaagde geeft aan de omstandigheid dat duidelijk te zien is dat hij de hond, die langs het luik zijn hek binnenkomt, vastneemt bij de achterpoten en hij staand achter de hond horizontale pompbewegingen maakt, is ongeloofwaardig en strookt niet met de andere beelden. Hij stelt in conclusies: *“De hond maakte andermaal aanstalten om weer naar buiten te glippen via het hondenhek, waarop (de beklaagde) de hond heeft vastgenomen om dit te beletten. Dit teneinde de hond te kalmeren, niet de hele tijd binnen en buiten te laten lopen. De hond stribbelde tegen, (de beklaagde) was zelf wankel door zijn medische conditie.”* (p. 10, syntheseconclusies).

Toen de hond op dat moment via het hondenhek het hek binnenkwam, zat de beklaagde niet in de zetel, maar stond hij recht in het hondenhek. Hij is op de beelden zichtbaar in de deuropening. Kort nadat de hond het hek binnenkwam, nam de beklaagde het dier bij de achterpoten, tilde hij het dier zo op en maakte hij de al vermelde pompbewegingen.

Anders dan de beklaagde voorhoudt, moet de hond niet gepenetreerd zijn geweest opdat er sprake was van seksuele handelingen met het dier. Of dit vereist is om te kunnen spreken van seksuele betrekkingen met een dier, wordt hierna besproken.

Het is verder niet van belang dat de veearts geen verwondingen kon vaststellen aan het geslachtsorgaan van het dier, of dat er bij het dier geen sprake was van vaginaal verlies.

Ook de omstandigheid dat het dier nadien geen vreemd gedrag zou hebben vertoond, doet geen afbreuk aan de duidelijke beelden.

De beklaagde stelt dat hij zelf geen hond heeft en dat als hij een seksuele afwijking ten aanzien van honden zou hebben gehad, hij zich toch een hond zou hebben aangeschaft. Dit is opnieuw zonder relevantie en belet niet dat de beelden zeer duidelijk zijn, dat de beklaagde toen wel seksuele handelingen ten aanzien van de hond stelde.

7. De beklaagde voert terecht aan dat de feiten dateren van 24 juli 2023 en dat tot 1 januari 2025 (enkel) het hebben van seksuele betrekkingen met een dier strafbaar was gesteld en dat pas sinds 1 januari 2025 het stellen van seksuele handelingen met dieren volstaat voor strafbaarheid.

Het stellen van seksuele handelingen met een dier is algemener of ruimer dan seksuele betrekkingen hebben met een dier.

Uit de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet over dierenwelzijn, dat leidde tot de Vlaamse Codex Dierenwelzijn, volgt dat het de bedoeling was van de decreetgever het vroegere verbod op het hebben van seksuele betrekkingen met een dier ruimer te herformuleren: strafbaar zou worden het stellen van seksuele handelingen met dieren en *niet louter* het hebben van seksuele betrekkingen met dieren.

De Vlaamse Codex Dierenwelzijn is op dit vlak dus strenger, gezien het toepassingsveld van de strafbepaling door de herformulering ruimer is. Indien de straf, ten tijde van het vonnis bepaald, verschilt van die welke ten tijde van het misdrijf was bepaald, wordt de minst zware straf *c.q.* strafbaarstelling toegepast, zoals in dit geval.

Om de schuld van de beklaagde vast te stellen in deze zaak, moet niet enkel zijn aangetoond dat hij seksuele handelingen met de hond stelde, maar ook dat hij met het dier seksuele betrekkingen had.

De beklaagde kan niet gevolgd worden dat opdat er sprake is van het hebben van seksuele betrekkingen met een dier moet aangetoond zijn dat het dier (seksueel) gepenetreerd werd. Of, maar hier niet van toepassing, dat het dier de mens (seksueel) penetreerde. De vereiste van (seksuele) penetratie is niet bepaald in de Dierenwelzijnswet. Maar wel is het zo dat nog steeds moet aangetoond zijn dat de beklaagde seksuele betrekkingen had met het dier.

Voor het bewijs van seksuele betrekkingen is het niet nodig dat er sprake was van uitgebreide of complexe handelingen. Evenmin moeten seksuele betrekkingen met een dier beantwoorden aan het beeld van seksuele betrekkingen met en tussen enkel mensen. Het volstaat dat de beklaagde feitelijk seksuele handelingen stelt met een dier op een wijze dat deze als seksuele betrekkingen zijn te aanzien. Hierbij moet rekening gehouden worden met het onvermogen van dieren om toestemming te geven, maar ook met het onvermogen om toestemming te weigeren.

Op de hiervoor al uitgebreid beschreven beelden is te zien dat de beklaagde de achterpoten van het dier optilt, hij met zijn middel tegen het achterwerk van het dier komt te staan, terwijl de hond steunt op de voorpoten. Dan maakt de beklaagde met zijn bekken en middel horizontaal een vijftal stotende, pompende bewegingen tegen het achterwerk van de hond, alsof hij met het dier copuleert. Ook is te zien dat de beklaagde vooraf regelmatig zijn geslachtsdeel manipuleerde, hij het dier wenkte en hij het dier liet ruiken aan zijn geslachtsdeel. Dit samen maakt naar het oordeel van het hof het hebben van seksuele betrekkingen met het dier uit. Dat dit een kortstondige gebeurtenis was, belet niet dat er sprake was van seksuele betrekkingen met het dier.

De enige telastlegging is voor het hof dan ook bewezen gebleven.

8. De strafdoelstellingen bestaan in het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, de bescherming van de maatschappij, het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht, het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade en het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader.

De feiten die de beklaagde pleegde geven blijk van een seksuele parafilie bij hem, die hij op een toch wel perverse wijze ten uitvoer bracht. Bij het plegen van dergelijke bestialiteiten, stond de beklaagde niet stil bij het welzijn van de hond, waarover hij toen nochtans de zorg had. Hij heeft ook het vertrouwen dat de eigenaars van de hond in hem als oppasser stelden, op flagrante wijze geschonden.

De beklaagde is jaar en heeft een blanco strafregister, wat een verdienste is waarmee ook rekening moet worden gehouden. Hij heeft altijd hard gewerkt. Het bekend worden van de feiten zal voor de beklaagde en zijn omgeving al ernstige negatieve neveneffecten hebben gehad. Er is lokaal ook al enige ruchtbaarheid gegeven en de beklaagde en helaas zijn omgeving, werden al het voorwerp van spot. Het opleggen van een straf zou deze ongewenste neveneffecten enkel versterken. Daarom gaat het hof in op de ondergeschikte vraag van de beklaagde om hem de opschorting van de uitspraak van de veroordeling te gunnen. Dit geeft voldoende uiting aan de maatschappelijke afkeuring voor de overtreding.

Niets wijst erop dat er noodzaak is om aan deze opschorting probatievoorwaarden te koppelen. Er is geen melding van enig hervat of risico daartoe. De beklaagde heeft de steun van zijn echtgenote niet verloren. Dit en de huidige schuldigverklaring, waarvoor hij ook in zijn gezin rekenschap zal moeten geven, biedt voldoende garanties om hervat te vermijden.

6. De beklaagde is gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 61,01 euro bedraagt. Met toepassing van diezelfde bepaling verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagde ook tot het betalen van een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, die sinds 1 maart 2025 na indexatie 26 euro bedraagt.

7.1 De burgerlijke partijen stelden elk overeenkomstig artikel 203, § 4 Wetboek van Strafvordering bij conclusie incidenteel beroep in. Deze beroepen zijn ontvankelijk.

De burgerlijke partijen vorderen voor het hof samen voor materiële schade 750 euro, begroot naar billijkheid.

Voor morele schade vorderen ze samen 1.000 euro, eveneens begroot naar billijkheid.

7.2 Overeenkomstig artikel 6.5 Burgerlijk Wetboek, en tot 1 januari 2025 artikel 1382 Oud Burgerlijk Wetboek, is eenieder aansprakelijk voor de schade die hij door zijn fout aan een ander veroorzaakt. Het misdrijf dat de beklaagde pleegde, is een fout zoals bedoeld in die wettelijke bepalingen. De beklaagde is daarom gehouden de schade te vergoeden van de burgerlijke partijen , die een gevolg is van de fout die hij beging door de bewezen feiten.

7.3 Wat betreft de materiële schade voeren de burgerlijke partijen onder meer aan dat hun reis verpest werd door het vaststellen van de feiten, dat hun toegangscode moest gewijzigd worden en dat zij veel opzoekingswerk hadden om de beelden te branden op een drager. Verder voeren zij aan administratie- en verplaatsingskosten te hebben gehad. Nog verder stellen zij dat zij een loods huurden van de beklaagde en dat dit nu niet meer mogelijk was, als gevolg van de feiten.

Dat de reis van de beklaagden verpest werd is eerder een bestanddeel van morele schade dan van materiële schade. De burgerlijke partijen tonen niet aan dat zij hun reis moesten annuleren, of dat zij bepaalde kosten moesten maken, die in causaal verband staan met de feiten die de beklaagde pleegde.

Ook het wijzigen van de toegangscode, staat niet in causaal verband met de feiten. De burgerlijke partijen hadden ook uit veiligheidsoverwegingen, zonder dat de feiten zich voordeden, dit kunnen (laten) uitvoeren.

Ook het verlies van de terbeschikkingstelling van de loods, houdt geen verband met de feiten op zich.

Dat de burgerlijke partijen veel tijd staken in het verzamelen van de bewijzen, maakt deel uit van de administratiekosten, die verband houden met de feiten. Het is aannemelijk dat ze ook verplaatsingskosten moesten maken, als gevolg van de feiten.

Het hof begroot in billijkheid, bij gebreke aan meer zekere begrotingscriteria, de materiële schade van de burgerlijke partijen samen op 250 euro.

7.4 Morele schade is schade die persoonlijk is en die de burgerlijke partijen niet samen hebben geleden. Zij vorderen deze ten onrechte samen. Niettemin is aan te nemen dat elke burgerlijke partij morele schade leed.

Anders dan de burgerlijke partijen stellen, is een huisdier geen onderdeel van een gezin. Een gezin is samengesteld uit mensen. Niettemin is een huisdier een levend wezen waarvoor de gezinsleden doorgaans bijzondere gevoelens van vertrouwdheid en affectie kunnen koesteren. Het besef dat dit wezen tekort gedaan wordt, is kwetsend. Dit geldt nog meer als men visueel getuige is van zo'n mishandeling. Het is dan ook aannemelijk dat zien van de beelden voor elke burgerlijke partij extra kwetsend en confronterend was en dat dit een zekere morele schade veroorzaakte.

Ook voor de morele schade ontbreken concrete criteria om deze te begroten, zodat het hof dit naar billijkheid voor elke burgerlijke partij op 500 euro bepaalt.

De hiervoor naar billijkheid begrote schadebedragen houden al rekening met de munterosie en de vertraging in de betaling die de burgerlijke partij opliep. Aldus is er geen vergoedende intrest verschuldigd en zijn er enkel gerechtelijke intresten vanaf de dag van dit arrest.

7.5 Krachtens artikel 162*bis*, samen gelezen met artikel 211 Wetboek van Strafvordering is de beklaagde gehouden tot het betalen aan de burgerlijke partijen van de rechtsplegingsvergoeding bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek. Deze rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd per aanleg. De strafrechter moet de rechtsplegingsvergoeding begroten. Deze begroting heeft het bedrag van de vordering als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 1 en 3 Probatiewet.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzig het beroepen vonnis **als volgt**:

op strafgebied:

verklaart de enige telastlegging bewezen voor de beklaagde ;

gelast hiervoor voor de beklaagde de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor een proeftermijn van drie jaar;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 61,01 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bijdrage van 26 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 34,55 euro in eerste aanleg en 147,16 euro in beroep;

op burgerlijk gebied:

veroordeelt de beklaagde tot betaling aan de burgerlijke partijen samen van een bedrag van 250 euro voor materiële schade, vermeerderd de gerechtelijke intresten vanaf de dag van dit arrest tot de dag van betaling, aan de wettelijke intrestvoet;

veroordeelt de beklaagde tot betaling aan de burgerlijke partij van een bedrag van 500 euro voor morele schade, vermeerderd de gerechtelijke intresten vanaf de dag van dit arrest tot de dag van betaling, aan de wettelijke intrestvoet;

veroordeelt de beklaagde tot betaling aan de burgerlijke partij k van een bedrag van 500 euro voor morele schade, vermeerderd de gerechtelijke intresten vanaf de dag van dit arrest tot de dag van betaling, aan de wettelijke intrestvoet;

veroordeelt de de beklaagde tot betaling aan de burgerlijke partijer van de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 1.020,35 euro in eerste aanleg en 1.020,35 euro in beroep;

wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

|

Kosten eerste aanleg: **€ 34,55**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 24,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 34,39
Dagv. BP'n:	€ 34,39

€ 133,78

+ 10 % : € 13,38

Totaal : **€ 147,16**

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer , als waarnemend kamervoorzitter, plaatsvervangende magistraten en in openbare rechtszitting van **7 november 2025** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter , in aanwezigheid van , advocaat-generaal, met bijstand van griffier